

Maďarsko už nemá v EU co dělat, prohlásil premiér Nizozemska

Věra 12:55 - Brno
Dítě, Dítě, Noci

Spór o interpretaci maďarského zákona, který zakazuje ukazovat dětem obsah s homosexuální tematikou, má podle evropských lídrů různá řešení. Nizozemský premiér Mark Rutte například uvedl, že Maďarsko do Evropské unie už nepatří. Můžete s námi mít jen ekonomické vztahy, navrhl maďarskému premiéři Viktoru Orbánovi jeho portugalský protějšek António Costa.

Podle zprávy z novin se zdá, že někde je něco nezdravého. Buď je nezdravá většina maďarsky mluvících politiků v jejich parlamentu, nebo dost podstatná většina představitelů vlád u EU. Kde je něco nezdravého, je třeba hledat uzdravení.

Evangelista Marek nám svědčí o dvou uzdraveních. Žena trpící dvanáct let krvácením a nemající už žádnou naději od lékařů a uzdravení, vlastně probuzení k životu, dvanáctileté dcerky představeného synagogy. Lékem v obou případech evangelista byla víra, zpětně si osvěžme dnešní úryvky Markova evangelia:

^{5,27} Když slyšela (žena trpící krvotokem) o Ježíšovi, šla v zástupu lidí a ze zadu se dotkla jeho šatů. ^{5,28} Řekla si totiž: „Jestli se dotknu třeba jen jeho šatů, budu uzdravena.“ ^{5,29} A hned jí přestalo krvácení a pocítila na těle, že je ze svého neduhu vyléčena. ... ^{5,34} On jí na to řekl: „**Dcero, tvá víra tě zachránila.** Jdi v pokoji a buď zdráva, (zbavena) svého neduhu!“

^{5,35} Zatímco ještě (Ježíš) mluvil, přišli lidé z domu představeného synagogy se zprávou: „Tvá dcera umřela. Proč ještě Mistra obtěžuješ?“ ^{5,36} Ježíš zaslechl, co se tu mluvilo, a řekl představenému synagogy: „**Neboj se, jen věř!**“

Ježíš je dnes v evangeliu představen jako ten, kdo navrácí život. A nejen v dnešním úryvku, ale celkově. Ježíš je ten, kdo touží, aby jeho ovce žily a měly život v plnosti. Evangelista Jan učí, když cituje Ježíše:

^{10,10} Zloděj přichází, jen aby kradl, zabíjel a působil zkázu. Já jsem přišel, aby měly život a aby ho měly v hojnosti."

Ježíš je tedy dárce života, dokonce plnosti života. Je zde však také zloděj, který přichází, aby kradl, zabíjel a působil zkázu. Kdo to je? V knize Moudrosti čteme:

^{1,13} Vždyť **Bůh neudělal smrt a nelibuje si, když hynou živí.** ^{1,14} Ale všechno stvořil, aby to bylo.

^{1,16} **bezbožní však svolávají smrt skutky i slovy**, za přitele ji považují, touží po ní, smlouvu s ní umlouvají, zasluhují stát se její kořistí.

^{2,1} Ti, **kterí smýšlejí zvráceně, praví toto: „Krátký a bídný je náš život, proti smrti nemá člověk léku, není známo, že by se kdo z podsvětí vrátil.** ^{2,2} Náhodou jsme se zrodili, a potom budeme, jako bychom nebyli! ... ^{2,21} Tak smýšlejí, ale klamou se, protože je oslepila jejich zloba, ^{2,22} neznají Boží tajemství, nedoufají v odměnu zbožnosti a nevěří v odplatu čistých duší. ^{2,23} Vždyť Bůh stvořil člověka k nesmrtelnosti,

udělal ho jak obraz vlastní přirozenosti, ^{2,24} ale **d'áblou závistí přišla smrt na svět, zakusí ji ti, kdo jsou v jeho moci.**

Můžeme tedy shrnout: Život, to je jiný název pro Boha. Smrt je podle Písma jiný název pro stav toho, kde je Bůh odmítán, tedy pro hřích a d'ábla. Kdykoli mluvíme dobře o životě, žehnáme, přejeme dobro. Kdykoli nadáváme na život, nadáváme na Boha a zveme odpůrce života, aby převzal moc nad naší negativitou, tedy d'ábla. Kdykoli chceme podřídít život Božím zákonům, podřizujeme je životu. Kdykoli však Boží přikázání přecházíme lidskými vytáčkami, zveme toho, kdo pokřivuje všechno, d'ábla.

Je zde ještě jedno hledisko. Totiž rozdíl mezi tělesnou smrtí a tzv. druhou smrtí. Tělesné smrti nakonec podlehla i ona trpící žena i ona dívka, až přišel jejich čas. Tělesné smrti se podvolil i Boží Syn, Ježíš Kristus. Nebál se jí a prošel jí jako zkouškou důvěry v Boha. Učí však, že je zde tzv. "druhá smrt". Tedy trvalé odmítnutí Boha a odsouzení se tím k tyranii d'ábla v hrůze pekel. Svatý Jan v knize Zjevení o ní píše:

^{21,6} (*Říká Ježíš*) Já jsem alfa i omega, začátek i konec. Tomu, kdo žízní, dám pít z pramene živé vody zadarmo. ^{21,7} To bude úděl vítěze; a já budu jeho Bohem a on bude mým synem. ^{21,8} Ale zbabělci, odpadlíci, nečistí, vrazi, smilníci, čaroději, modláři a všichni lháři dostanou svůj díl v tom močálu, kde hoří oheň a síra – to je ta druhá smrt.“

Žijeme v době, kterou svatý Jan Pavel II. nazval kulturou smrti. Vraťme se k dění na politické scéně týkající se témat víry, témat života a smrti, téma hřichu a důvěry v Boha:

V katolických novinách jsme mohli číst článek, jak se američtí biskupové nemohou sjednotit na tom, zda mají odmítnout podat americkému prezidentovi a všem politikům - katolíkům - svaté přijímání, když tito otevřeně prohlašují, že budou podporovat provádění interrupcí, tedy zabíjení nevinných a bezbranných. Je nepochopitelné, jak a nad čím může nějaký biskup ještě váhat! Článek řeší dilema jednoty mezi biskupy nad jednotou mezi biskupy a Kristem. Kultura smrti. Proč?

Maďarský parlament schválil novelu zákona o ochraně nezletilých dětí před sexuálním zneužíváním, formou zákazu propagace homosexuality ve filmech, reklamách a tisku, před propagací možnosti změny pohlaví a nechal to na rodičích. Zástupci vlád mnoha zemí EU naznačili, že by tato země, pokud bude takto postupovat, měla odejít z EU, protože nezastává hodnoty EU. Jsou hodnoty EU a politiky mnohých tím, co nazval svatý papež Jan Pavel II. kulturou smrti? Je zvláštní, že největší stranou v evropském parlamentu je evropská křesťanská strana. V čem je ještě křesťanská?

Toto je třeba uzdravit! Je třeba život žít, tedy volit Boha a ne smrt. Život v hojnosti, ne však v nevázanosti. Je třeba se držet života - tedy Boha. To však vyžaduje poslušnost k jeho přikázáním. Dotýkejme se Ježíše svým srdcem, ne jen svými ústy. A bude uzdraveno nejen naše srdce či tělo, ale i společnost.